

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 22 de març de 1996 • Núm. 30 • Any II. • 100 ptes



OCARSA
(Caravanes Benimar)
se'n va
de Benicarló

pag 3

La policia municipal denuncia
l'incompliment del conveni col·lectiu
per part de l'Ajuntament

pag 4

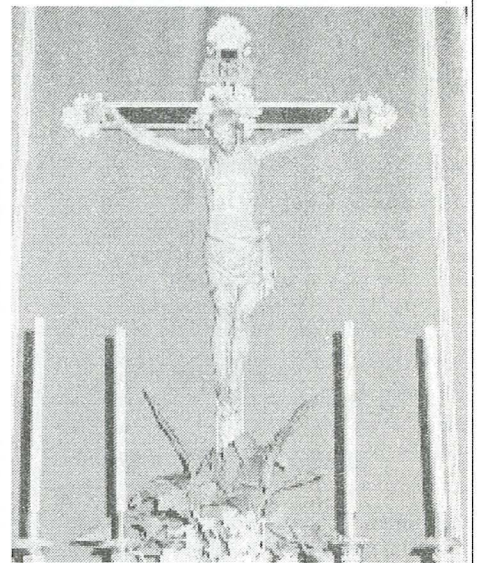
L'equip cadet masculí de bàsquet,
campió provincial

pag 13

Impressionant veneració popular

al

Crist
de la
Mar



pag 6

SUMARI

✓ Local

- P.3. Benicarló perd una altra empresa
- P.4. El Centre de Formació i Inserció Professional obri les seues portes
- P.4. La policia municipal denuncia l'incompliment del conveni
- P.5. **Darrera la gatera:** Absolutisme?

✓ Societat

- P.6. Impressionant mostra de veneració popular al Crist de la Mar
- P.6. **El telèfon del ciutadà**
- P.7. Una exposició singular a la Diputació de Castelló

- P.8. **El Mussol:** Paper mullat?

✓ Cultura

- P.9. **Vinguen dies i caiguen pans:** Quina vergonya de president!
- P.9. **La nostra cuina:** Almoixàvenes
- P.10. **Els dies gloriosos:** Cartes
- P.10. **LLibres:** Entomofauna del paratge natural del Desert de les Palmes

✓ Medi Ambient

- P.11. **La nostra botànica:** Olivera
- P.11. **El futur del present:** L'Europa que ve
- P.11. **Llibre:** Ecologia de la vida quotidiana

✓ Esports

- P.12. **De diumenge a diumenge:** El Benicarló empata a un al camp del Benaguasil

- P.12. **En Off Side:** Tradicionals

- P.13. **Basquet:** L'equip cadet masculí campió provincial. Sant Josep no fa miracles. Els àrbitres castellonencs contra el Mobel Record

- P.14. **La claca:** La teulada

✓ Agenda i serveis

- P.15. **El mots encreuats. Agenda i serveis**

✓ Última

- P.16. **Ni creix ni meix:** Arxiu del Corpus Christi R-27.225

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Josep Ferrer, Lo Manifasser
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francisc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions

Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc i Oyara, Loverg

Dipòsit legal: CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts.

La Veu de Benicarló, surt cada divendres.



Editorial

Una altra empresa que se'n va

L'empresa OCARSA (Caravanas Benimar) ha pres el camí d'altres empreses benicarlandes que no han tingut la possibilitat de poder mantindre's a la nostra ciutat. És ben trist que cap autoritat local haja mogut ni un dit per evitar que les noves instal·lacions de Caravanes Benimar se'n vagen al terme de Peníscola.

No és que s'hagen de donar terrenys a preu tirat, però la gran quantitat de llocs de treball que aquesta i altres empreses donen, a més dels impostos indirectes i directes que es deixen de recaptar, no beneficiaran a la nostra ciutat.

Què dimonis està passant amb el tan exposat (a la primera planta de l'Ajuntament) polígon industrial, que no arriba mai?

Per què les empreses fugen d'aquesta ciutat?

Per què les autoritats queden impassibles davant d'aquesta desindustrialització?

Haurem d'anar a demanar faena als empresaris benicarlandos, als pobles veïns?

La incertesa industrial i econòmica que viu el nostre poble és cada vegada més gran, fins quan?

Intolerància

Un jove benicarlando va ser objecte d'una agressió física per informar en valencià a un altre jove. Els fets van tindre lloc a Castelló la setmana passada quan, a la zona de "marxa" coneguda com "Les naus", l'agressor es va dirigir al jove benicarlando demanant-li informació sobre com arribar al centre de Castelló. El nostre conciutadà li va indicar que "no hi ha autobusos, però pots telefonar des d'aquella cabina i demanar un taxi", a la qual cosa la persona infomada li va contestar entre insults: "habla en castellano". Davant l'actitud intolerant i el to de l'agressor i sabent que aquest l'havia entés perfectament, el benicarlando tranquil·lament va decidir no entrar en discussions i se'n va anar. A continuació aquest personatge intolerant amb quatre xulos més, el van seguir i després de greus insults van apallissar el nostre pacífic conciutadà.

Fets com aquests, que no són tan aïllats com alguns volen creure, resulten molt greus en una societat democràtica. El dret bàsic a l'ús de la pròpia llengua té com a resposta l'agressió física i verbal d'alguns col·lectius clarament feixistes.

Potser cal interrogar-nos per què es donen aquests fets i, salvant les distàncies, ens ve al cap la frase corejada per la militància del PP el dia de les eleccions davant la seua seu central a Madrid: "Pujol, enano, habla castellano!!", a la qual Aznar, com a única resposta, va dirigir un somriure. Una persona com el senyor Aznar que aspira a governar l'Estat Espanyol, hauria de censurar claríssimament aquestes actituds d'intolerància, si no se'n fa còmplice. De l'agressió verbal a l'agressió física només hi ha un pas.

Benicarló perd una altra empresa

REDACCIÓ

OCARSA, més coneguda pel seu antic nom: Caravanas Benimar, se'n va de Benicarló. Assabentats d'aquest fet ens hem posat en contacte amb els responsables de l'empresa i ens han confirmat els rumors que fa dies corren per Benicarló. Així, doncs, ja ho podem afirmar sense cap dubte, l'empresa canvia la seua ubicació i s'instal·larà en el terme municipal de Peníscola.

L'empresa canvia la seua ubicació i s'instal·larà en el terme municipal de Peníscola

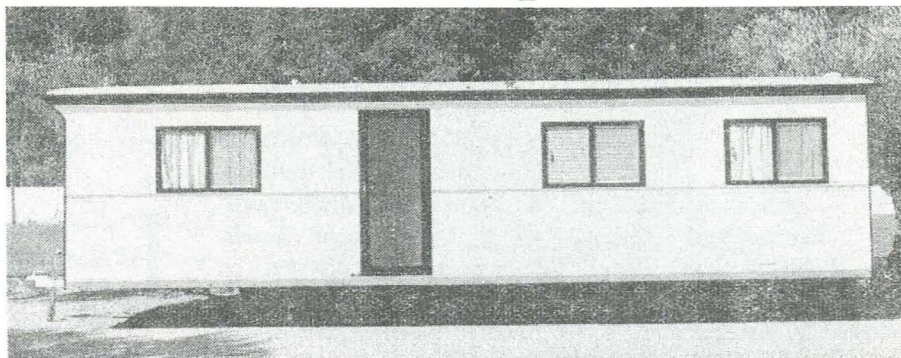
Las actuales instal·lacions es troben en uns terrenys de lloguer i el contracte finalitzarà en dates pròximes. Les condicions que els propietaris dels terrenys els han demanat no eren les que l'empresa estava disposada a acceptar i es van decidir per fer unes noves instal·lacions invertint en terrenys que passaran a ser propietat de l'empresa. Aquest nou projecte no significarà una ampliació immediata de OCARSA, sinó només una nova instal·lació.

Les preguntes inevitables, les més importants:

Per què OCARSA se'n va de Benicarló?

Què passa amb el polígon industrial que no convenç a ningú, de moment?

La persona que ens va atendre ens va explicar que "a Benicarló no hi ha massa terrenys, es van mirar alguns per la part nord de la ciutat, però com que els permisos actualment es donen només fàcilment si estan dins el futur polígon industrial i el temps era prioritari per a nosaltres, no podíem esperar que el polígon estiguera en funcionament. Un altre factor en contra de la nostra instal·lació al polígon és que per al tipus de producte que fabriquem, la zona està un poc apartada, l'empresa prefereix estar a la vora de la carretera. El polígon, estudiada la maqueta i veient el que es preveu, està clar que va per a llarg i els accessos actuals són intransitables per als camions amb què l'empresa transporta el material especial (que necessita camions i cotxes pilots perquè les seues mides són de més de 4 metres). La carretera de



Aquesta imatge no es podrà tornar a veure al terme de Benicarló, si no és que us en compreu una

Càlig actualment té un accés molt difícil i si s'ha d'esperar que facen els nous accessos passarà molt de temps i l'empresa no pot esperar perquè caduca el contracte del lloguer.

"El polígon, està clar que va per a llarg i els accessos actuals són intransitables per als camions amb què l'empresa transporta el material especial"

Aquesta és una mala notícia per a Benicarló i, tot i que per a l'empresa puga suposar un millorament i una nova planificació futura, el que és cert és que Benicarló perd una altra empresa. OCARSA dependrà a partir d'ara, per tant, de l'Ajuntament de Peníscola.

"A Benicarló no hi ha molts terrenys i els preus són abusius"

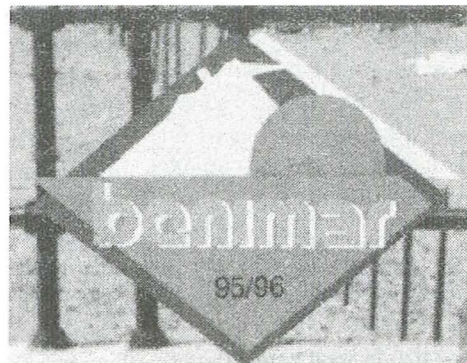
Per què es van triar terrenys situats al terme de Peníscola?

"A Benicarló no hi ha molts terrenys i aquest que hem trobat està en una bona zona, a la vora de la carretera nacional 340, el preu és raonable, gens abusiu, no com alguns que ens han demanat al terme de Benicarló i a més és zona on es pot construir indústries, o siga, ho vam tenir tot bastant més fàcil. L'ajuntament de Peníscola ens ha donat tot tipus de facilitats, només hem tingut algunes dificultats amb el MOPU, perquè donar-nos el permís per a fer l'entrada gran, significava modificar la carretera i això s'ho miren molt.

L'Ajuntament de Benicarló no els va donar facilitat perquè l'empresa es quedara a Benicarló?

No podem dir res respecte a l'Ajuntament de Benicarló, perquè no hem anat, vam veure un terreny que ens interessava però el preu era abusiu i ja no van insistir, sabíem de tres o quatre terrenys per la zona i en aquell moment no vam mirar si era Benicarló o Peníscola, simplement vam fer els tractes amb els propietaris, vam arribar a un acord sense ser premeditada la instal·lació en el terme de Peníscola. No podem dir que l'Ajuntament de Benicarló ens diu que no, açò no ho poden dir, no hem demanat permisos perquè no ens interessava cap terreny.

Els responsables de OCARSA se senten orgullosos del seu treball i dels resultats. Les expectatives de futur són molt positives per a aquesta empresa. Estan exportant moltíssim, "fins ara es treballava més per a l'estat espanyol, Catalunya és el principal mercat espanyol i després li segueix el mercat valencià, però a partir de l'any passat que el mercat estatal va patir una gran crisi, estem treballant de cara a Europa, sobretot amb França, Bèlgica, Portugal i Alemanya".



Canviarà el logotip i es dirà Penismar a partir d'ara?

La policia municipal denuncia que l'Ajuntament de Benicarló incompleix el conveni col·lectiu

REDACCIÓ

La policia municipal de Benicarló ha donat el primer pas per denunciar que l'equip de govern està incomplint sistemàticament el conveni col·lectiu que van signar l'any 1992.

L'equip de govern està incomplint sistemàticament el conveni col·lectiu que van signar l'any 1992

Els representants sindicals han anunciat que començaran mobilitzacions perquè l'Ajuntament complisca tot allò pactat i signat. La primera mesura de pressió que estan realitzant és no fer hores extraordinàries i ja han adreçat un escrit a l'alcalde Jaime Mundo, als diferents grups polítics i als mitjans de comunicació local explicant la situació actual.

Segons les nostres fonts, alguns dels incompliments que denuncien els representants sindicals són:

- El que fa referència a l'article 3r respecte a la vigència i pròrroga automàtica del conveni signat i a l'augment de l'IPC anual des de l'any 93, i es considera que hi ha una pèrdua adquisitiva del 10%.

- El que fa referència a la comissió de seguiment del conveni, que s'hauria de reunir cada dos mesos i que fa més d'un any que no es reuneix, quedant molts assumptes pendents per tractar.

- Dins l'article 6é s'indica que s'hauria d'haver fet un Comitè de Seguretat i Higiene en el treball i fins ara ni s'ha estudiat la seua creació.

- L'article 25 fa referència a

la relació de llocs de treball i al desplaçament dels treballadors dins l'organigrama general de l'Ajuntament. Aquest organigrama mai s'ha posat en pràctica (cal recordar que la seua realització li va costar al nostre ajuntament 3 milions de pessetes aproximadament).

L'organigrama del personal mai s'ha posat en pràctica (cal recordar que la seua redacció li va costar al nostre ajuntament 3 milions de pessetes aproximadament)

- Els sistemes d'ascens i promoció que indica l'article 26 no s'estan complint, ja s'estan fent a dit, per decrets d'alcaldia.

- Per últim cal destacar que es va dir que es crearia un fons de pensions que hauria d'haver entrat en vigor l'any 1993 i no s'ha creat encara.

Tot açò provoca que ja des de la passada legislatura hi haja un gran malestar entre els treballadors de l'Ajuntament (des de la policia municipal, passant pel personal contractat, funcionaris i la brigada d'obres) que repercuteix en el clima de convivència que hauria d'existir entre el personal i els governanats.

Avui divendres, s'ha constituït, per fi, la Comissió de Seguiment del Conveni Col·lectiu formada per representants dels treballadors i dels grups polítics amb la finalitat d'arribar a acords concen-suats entre totes les parts. Aquesta comissió es tornarà a reunir durant la setmana santa.

El Centre de Formació i Inserció Professional de Benicarló obri les seues portes

REDACCIÓ

El Centre de Formació i Inserció Professional de Benicarló va celebrar dijous una jornada orientada a comprovar, segons el seu director Adolf Sanmartín, "la gran professionalitat de la gent que s'ha format en aquesta primera promoció del Centre". Van assistir a l'acte representants de sindicats, d'empreses del sector de l'hostaleria, autoritats municipals (els alcaldes de Benicarló, Peníscola i Vinaròs), de la Conselleria de Pesca, del Patronat d'Iniciatives Turístiques, de les diferents confraries de pesca i els periodistes locals, entre els quals hi havia un company de La Veu. El centre està dissenyat per a impartir multitud de disciplines, però sobretot està especialitzat en aquelles dues activitats de més importància en la nostra comarca: l'hostaleria i el moble.

Miguel Àngel Guillem, cap de servei de la Direcció Territorial de Castelló de la Conselleria de Treball i els alcaldes de les tres ciutats es van dirigir al públic assistent i es van felicitar per l'èxit del curs 95-96, destacant l'alt percentatge d'alumnes que ja han accedit a un lloc de treball gràcies als cursos impartits en aquest centre de Benicarló. Seguidament vam visitar

alguns dels treballs realitzats pels alumnes i els mateixos alumnes, tot i que l'acte principal de la jornada es va centrar en el sector de l'hostaleria.

Els alumnes van oferir un dinar als assistents durant el qual van demostrar sense cap mena de dubte l'alt grau de professionalitat i la gran qualitat dels productes i del servei

Els alumnes del sector d'hostaleria, de cinc cursos (dos de cambrers i tres de cuiners) van oferir un dinar als assistents durant el qual van demostrar sense cap mena de dubte el seu alt grau de professionalitat i la gran qualitat dels productes i del servei.

Els actes d'obertura del Centre continuaran avui divendres i demà dissabte amb unes jornades de portes obertes, de manera que qualsevol persona que vulga conèixer com es treballa en el Centre pot accedir al recinte i veure alguns dels treballs dels alumnes i les impressionants instal·lacions, de les quals cal destacar la cuina on els alumnes realitzen les seues pràctiques.



MAESTRAT 106.2 F. M.

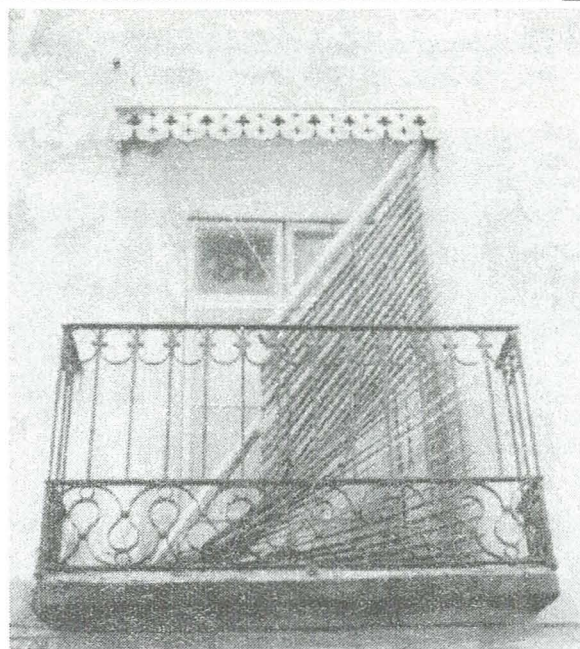
Foto denúncia

BALCONADES

Benicarló és una ciutat que té una gran quantitat de cases antigues que tenen moltes balconades precioses. O ho prodrien ser, perquè la veritat és que l'estat de la majoria d'elles és deplorable, com es pot apreciar en la nostra foto-denúncia d'aquesta setmana.

Vergonya per als propietaris, les autoritats responsables i els ciutadans que no som capaços de guardar el nostre patrimoni històric i permetem aquestes "vistes panoràmiques".

Les balconades típiques de la nostra ciutat s'estan convertint en ferros rovellats i rajoles trencades a punt de caure damunt d'algun vianant. I no parlem de les persianes! Quina llàstima!



Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a la Veu de Benicarló c/ Sant Francesc, 95

darrera la gatera

↳ XIMO BUENO

ABSOLUTISME ?

Quasi un any després d'haver deixat la representació municipal de la UPV i analitzant com l'ambient polític a l'ajuntament de Benicarló es va deteriorant a marxes accelerades, em questiono si això no serà degut a que ara el PP té la majoria absoluta i per tant els fa ser una mica més prepotents que abans a l'hora de governar la vida política benicarlanda.

La veritat és que la passada legislatura, després de les tensions sorgides durant la majoria absoluta dels socialistes, va ser prou tranquil·la en molts aspectes, així el diàleg va ser força fluid entre totes les forces i va estar sempre a l'ordre del dia, malgrat que de vegades també es crispava puntualment la vida municipal sobretot en afers econòmics, però ara amb la nova majoria dels populars sembla que es tornen a les velles costums de "yo me lo guiso, yo me lo como".

Així no és acceptable que després d'afirmar, els seus dirigents, reiterades vegades que el PP estava obert a tot i a tots, a poc a poc vaja actuant l'equip de govern popular amb actituds prou absolutistes, dilatòries i fins i tot kafkianes, com per exemple:

1. Contestar l'alcalde per escrit amb un

llenguatge telegràfic a les preguntes de l'oposició, per tal d'"evitar que els plens arriben a ser un camp de batalla política"; oblidant que un dels objectius de l'últim punt del qualsevol ordre de dia d'una reunió és facilitar el control de la resta de forces municipals a l'equip de govern, sempre des d'una perspectiva democràtica.

2. Arribar fins i tot a desconvocar un ple ordinari per tal de defugir contestar a les preguntes i peticions de l'oposició, escudant-se amb la sol·licitud d'un ple extraordinari sobre el Mapa Escolar, quan ben bé podia tractar-se aquest tema en el corresponent ordinari.

3. Perdre les mocions que la resta de partits, PSOE i UPV, presenten amb temps i que no passen per cap comissió, i per tan mai van a discussió i aprovació del ple segurament per tal de "no polititzar la vida municipal", ara bé aquest traspassament ja era habitual a la passada legislatura.

4. Donar llargues als temes que no els interessaven com per exemple la problemàtica de la recollida de paper i cartró, la peatonalització del centre urbà, l'obertura del carrer Perez Pina, reordenació del tràfic, l'acumulació de l'aigua de pluja a l'av. Papa Luna...

5. Passar de l'Oficina de Normalització Lingüística, que des de l'any 92 hauria d'estar funcionant, però malgrat la quantitat de llocs de treball creats a l'ajuntament des d'aleshores, l'equip de govern no ha volgut crear la plaça del tècnic lingüístic i tirar endavant la normalització, i per tant

ara s'evitarien que les persones i entitats que demanen els escrits en valencià denuncien públicament el menyspreu del PP cap a la nostra llengua

6. Aprovar, o modificar projectes sense consensuar-los ni amb l'oposició ni amb els afectats com la zona blava, plaça Constitució, passeig Marítim...

7. Mostrar cada cop més menyspreu pels temes laborals dels seus treballadors, oblidant que fa quatre anys es va fer un organigrama per a millorar l'eficiència administrativa, o també la manca de voluntat per negociar, seguir o revisar el conveni laboral.

És a dir com aquestes qüestions n'hi trobaríem moltes més coses denunciades, que només es poden interpretar o justificar per l'actitud dels membres del PP de creure que la seua majoria absoluta serà per a tota la vida i això els fa interpretar erròniament les crítiques de la resta de partits i de l'opinió pública com un interès de polititzar la vida municipal i de desacreditar-los.

Per això cal que comencen a rectificar ara que encara hi són a temps i es dediquen a gestionar millor els recursos humans, materials i econòmics de Benicarló des del diàleg, el concens, la negociació, etc i no mai des d'una perspectiva absolutista del "rodillo popular", ja que d'ací tres anys la ciutadania els passarà comptes.

Impressionant mostra de veneració popular al Crist de la Mar

REDACCIÓ

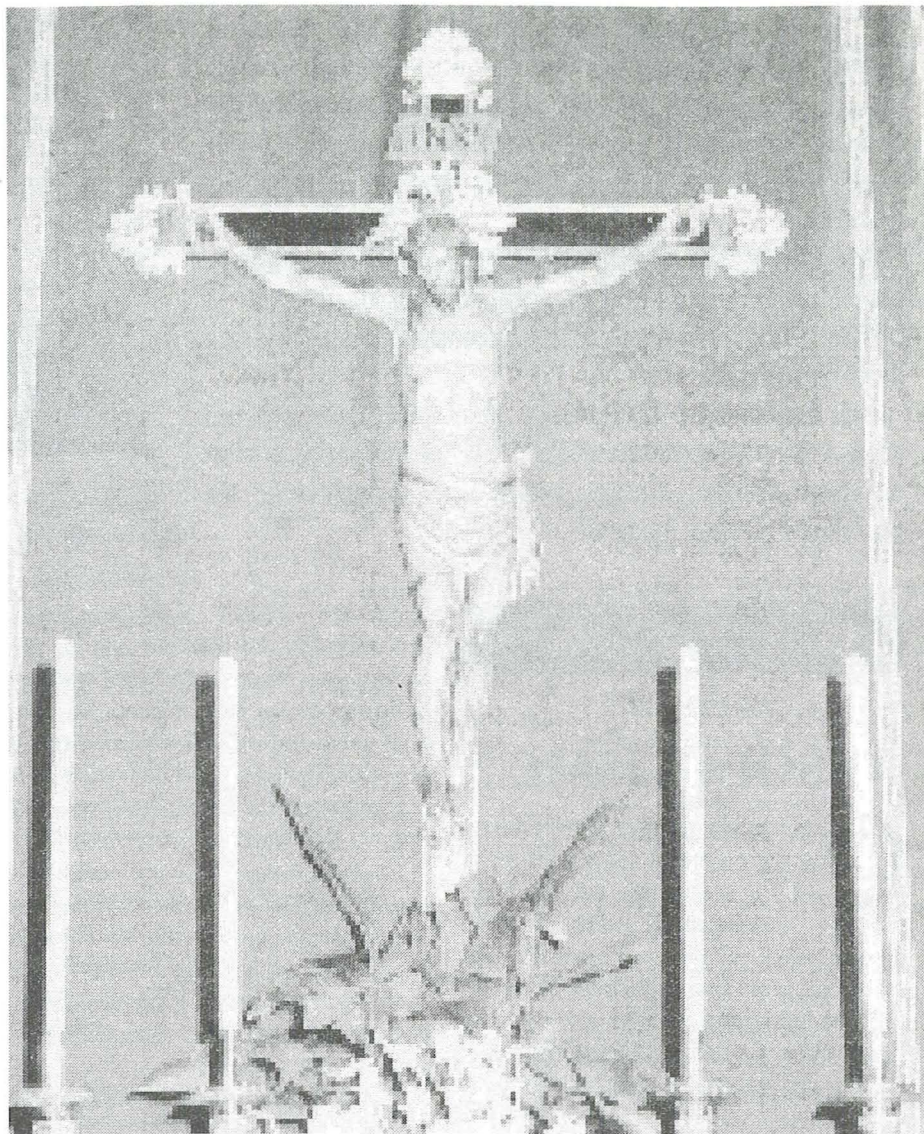
Unes 10.000 persones entre participants en la processó i espectadors van oferir al Crist de la Mar la seua devoció com tots els anys.

Van acompanyar la imatge del Crist personalitats locals (corporació municipal, autoritats civils, eclesiàstiques i militars) i en aquesta ocasió també va estar present el President de la Diputació de Castelló, Carlos Fabra.

Cada vegada és més destacable la presència de dones i de joves en aquesta tradicional processó benicarlanda així com la cada vegada més nombrosa columna central de "promeses". Durant tot el trajecte el ritme solemne dels tabals va marcar els pas dels ciutadans que amb el seu ciri encés flanquejaven la barca que transportava el Crist.

Cada vegada és més destacable la presència de dones i de joves en aquesta tradicional processó benicarlanda

A l'interior d'un temple parroquial ple de gom a gom, les notes de l'himne al Crist de la Mar van finalitzar l'acte mentre el Crist quedava instal·lat a l'altar major de l'església parroquial de Sant Bertomeu, on romandrà durant els nou dies que se celebrarà la "novena", fins el Diumenge de Rams.



EL TELÈFON DEL CIUTADÀ

✓ Sóc un benicarlando que viu a Barcelona i he passat ací les Falles amb la meua família. Ho he passat molt bé, com sempre que torno al poble, però he de lamentar dues coses: la brutícia dels carrers aquests dies de festes i la poca "civilització" d'algunes persones que no saben quan molesten i quan no amb tant de petardet.

El vostre telèfon és el 47 53 60

Hem posat a la vostra disposició un contestador automàtic perquè hi deixeu les vostres opinions, queixes i suggerències. Cal que deixeu el vostre nom i número de document d'identitat (aquestes dades seran confidencials i només es publicaran si ho especifiqueu)

Una exposició singular a la Diputació de Castelló

ANNA PUJOL

Seguint l'itinerari iniciat la setmana passada per l'obra de Tomàs Roures Saura a Castelló, i amb el record encara present del preludi a la Galeria Tretze, ens hem arribat a la Sala de Recepcions de la Diputació de Castelló on romandrà oberta fins a final d'aquest mes una exposició, que sota el lema "Testimonio existencial" aplega un conjunt d'obres agrupades en sis blocs temàtics correlatius i interrelacionats.

Un dels incentius d'aquesta mostra és el fet de poder apreciar el camí creatiu seguit en cada bloc temàtic

Un dels incentius d'aquesta mostra és el fet de poder apreciar el camí creatiu seguit en cada un d'aquests blocs, des de l'inici en petits esbossos a llapis, fins als grans formats en polièster, passant per les diferents temptatives de la recerca plàstica. El resultat són unes obres constituïdes per diferents elements pictòrics i escultòrics tramats que ens sorprenen amb unes relacions espacials i conceptuals noves.

Tomàs Roures Saura reflexiona en veu alta amb una obra on a partir d'un continuat autoretrat introspectiu, i amb un destre domini dels recursos expressius, crea un discurs on l'espectador és arrossegat a un univers de símbols i connotacions. Les mans i la mirada, el mar i la terra, l'ombra i la petjada, la presència i l'absència, configuren una nova realitat entre la percepció i el somni, deixant al descobert els dubtes més arrellats a l'essència humana.

Aquestes peces formen part del llegat de Tomàs Roures a la Fundació Docent Privada de Les Coves de Vinromà



Aquestes peces formen part del llegat de Tomàs Roures a la Fundació Docent Privada de Les Coves de Vinromà. Aquesta localitat d'on és originari l'artista és la dipositària, no tant sols d'una bona part de la seua producció, sinó d'una gran dosi d'esforç i il·lusió generadores de tot un seguit d'iniciatives vinculades a l'art que poden suposar la llavor d'un futur nucli cultural de primer ordre. Les Coves serà sens dubte una propera fita d'aquest itinerari.

REGIO

De divendres a dilluns
• **Casino**

La Veu de Benicarló
el setmanari que més parla

estudio

Amó

Fotos en una hora
Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

PAPER MULLAT?

El mussol en les seues constants volades pels carrers de la ciutat des de fa temps ve observant com els contenidors per a la recollida de paper i cartró estan sempre plens i ningú es digna a buidar-los, acumulant-se al seu costat paper i més paper, per a xalar els xiquets i enfadament del servei de neteja municipal.

Així el mussol va observar que ara farà un any es van instal·lar a punts estratègics de la ciutat aquests contenidors per a facilitar que les persones conscienciades pogueren apostar pel reciclatge del paper; però des d'aleshores aquest compromís s'ha vist sempre alterat unes vegades perquè alguns d'aquests contenidors han anat variant d'ubicació pel caprici dels polítics i unes altres vegades perquè es tardava massa temps en buidar-los.

Però lamentablement des del gener el mussol ha comprovat com l'empresa encarregada de la recollida passava d'aquesta tasca, per això ha volgut conèixer

les causes de l'acumulació d'un paper que finalment anava a l'abocador de residus sòlids municipal per tal d'evitar que els carrers s'hi ompligueren del paper i cartró que la gent amb bona voluntat anava deixant creient que passaria aviat el camió de la recollida selectiva.

Així al mussol li han informat que la primera causa d'aquest abandonament ha estat que l'empresa recollidora ja al mes de novembre li va comunicar al sr alcalde que com el servei gratuït no el podia seguir mantenint per la seua nul·la rendibilitat, li demanava revisar el conveni per posar un cost pecuniari per a mantenir-lo. La desídia política va fer que passara el temps sense negociar i finalment al mes de gener, com que l'ajuntament de Vinaròs també va passar del tema, l'empresa unilateralment davant el poc interès demostrat pels polítics populars va optar per no recollir més el paper d'ací.

Posteriorment, segons va sintonitzar el mussol a ràdio macuto, havia de ser l'empresa contractada per la Diputació la que també faria el servei a Benicarló sense cap cost addicional, però han passat els dies i ningú s'ha preocupat de donar

aquest servei públic.

El mussol té grans dubtes que aquesta siga la solució ideal, ja que segurament la periodicitat de la recollida no serà mai setmanal ni tampoc ningú garantirà que el paper recollit anirà realment a una empresa paperera, ja que com aquestes reben paper alemany a cost zero, difícilment els serà rendible a la Diputació o l'empresa adjudicatària recollir, triturar i després portar-lo a una paperera també a cost zero; per això tal i com van les empreses públiques al mussol li és difícil imaginar que aquest feina la puga assumir la Diputació amb tots les garanties i que el paper finalment no pare a un abocador de la Plana.

El mussol creu l'Ajuntament de Benicarló hauria de contractar una empresa que realitzara el servei de recollida de paper i cartró d'una manera digna i que per tant evitara la possible desmoralització de totes aquelles persones que tenen clar que els recursos del Planeta Terra són escassos i per això cal apostar decididament pel reciclatge.

La Veu de Benicarló

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestral o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat _____ Sucursal _____ Control Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 1996

Vinguen dies i caiguen pans

lo racó del coc

la cuina de Benicarló

LO MANIFASSER MAJOR

Quina vergonya de president!

Almoixàvenes



CORTS VALENCIANES

El President

Saluda

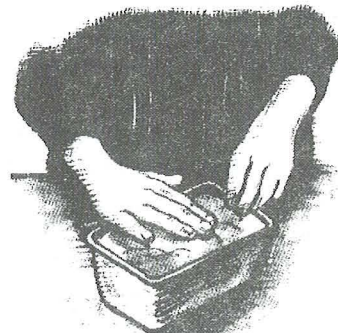
Nota: 0
(cal estudiar més)

Al Director d'eixe centre escolar i le remet les bases del "Concurs de Dibuix i Redaccio" per a estudiants de la Comunitat Valenciana que convoca les Corts Valencianes commemorant el 25 d'Abril, data en la que els valencians celebrem el Dia de les Corts Valencianes.

Vicent González i Lixondo

aprofita gustos l'ocasio per a oferir-li el testimoni de la seua consideracio personal mes distinguida.

València, 23 de Febrero de 1996



També d'origen àrab, aquestes postres viuen al redòs de la comarca de la Costera, de la mateixa manera que es coneixen per altres indrets del nostre país. El mestre Robert, al seu Llibre del Coch nomena les almoixàvenes bones toronges de Xàtiva la qual cosa ens indica la particularitat de la coca a la qual ens referim.

D'origen àrab, aquestes postres viuen al redòs de la comarca de la Costera

Per començar posarem al foc una cassola amb una mica d'aigua, sucre i oli. Quan arranque el bull ho retirarem del foc i hi afegirem de cop la farina necessària. Ho remenarem amb un estri de fusta amb energia fins que quede una barreja homogènia, acabat açò ho tornarem al foc. En un punt baix anirem coent i remenant sense parar fins que es desprenga de les parets de la cassola. Fora del foc anirem afegint-hi els ous d'un en un fins la quantitat de sis. Ens quedarà una massa espesa que anirem escampant amb l'ajut de dues culleres sobre una plata de forn untada amb oli. Aquestes porcions regulars les pressionarem amb el dit deixant-hi un clotet característic.

Ens menjarem les almoixàvenes amb l'ajut d'uns glopets de moscatell gloriòs, però no convè que abusem d'aquests dolços ancestrals malgrat la seua finor agraïda al paladar

Una vegada cuites al forn, deixarem refredar les almoixàvenes una mica i vessarem a sobre un xarop fet amb aigua, sucre i llima. Esperarem que es refrede del tot i ens les menjarem amb l'ajut d'uns glopets de moscatell gloriòs. No convè que abusem d'aquests dolços ancestrals malgrat la seua finor agraïda al paladar.

No tinc paraules, només preguntes per al nostre President de les Corts Valencianes.

- No ha sentit vosté parlar dels assessors lingüístics?
- No pensa vosté que un text oficial es mereix no tindre faltes d'ortografia?
- No pensa vosté que està fent el ridícul davant els nostres fills que se'n "xalen" corregint textos del seu president?

- No té vosté sentit del ridícul?
- No se'n dona vergonya d'enviar un saluda als nostres centres educatius amb 11 faltes en un total de 13 línies d'escriptura? (algunes no són ni línies, son el seu nom, el del càrrec que representa i la institució on exerceix aquest)

Cadascú que escriga les seues preguntes (se'n poden fer moltes més) i traga les seues conclusions.

PARE AL LUCINAT

els dies gloriosos

✍️ JOSEP M. SAN ABDON

Cartes

Sempre m'ha agradat escriure cartes, i encara més rebre cartes, i m'agrada en la mateixa mesura que em desagrada parlar per telèfon.

Dec a les cartes l'haver après a escriure en català, quan vaig trobar que escriure als amics en una altra llengua era com escriure a persones estranyes

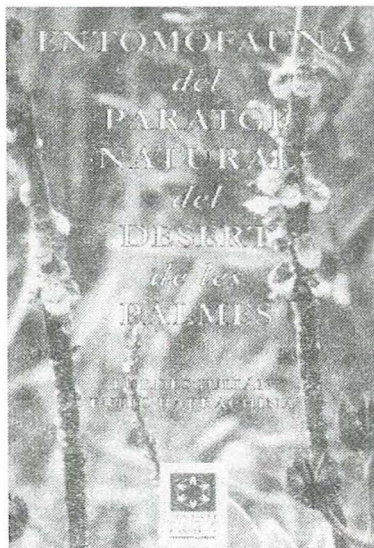
Sempre he considerat un telèfon un utensili per a emergències, per estalviar passes innecessàries i per a comunicacions breus, no entenc les llargues converses telefòniques, on es perd tota la comunicació que contenen les mirades i els gestos. La carta et permet ser més reflexiu i matisar més els missatges. En bona mesura dec a les cartes l'haver après a escriure en català, quan vaig trobar que escriure als amics en una altra llengua era com escriure a persones estranyes.

Les cartes de famosos no són sinó una mena de tafaneries per a intel·lectuals, la versió culta de les anomenades revistes del cor

Però és lícit publicar cartes de famosos? Darrerament s'ha publicat la correspondència de Pedro Salinas i un altre lliurament de cartes de Josep Pla -es veu que escrivia molt-, i no passa mes que no es publiquen missives d'aquest escriptor o d'aquell altre. Tot i que m'agrada molt la lectura de l'anomenada literatura del jo, biografies, memòries..., poques vegades he trobat interessant la lectura de cartes, rarament ens aporten noves informacions, ni tampoc estan escrites amb voluntat de fer literatura, no són sinó una mena de tafaneries per a intel·lectuals, la versió culta de les anomenades revistes del cor.

llibres

✍️ PEP MARTÍ



Entomofauna del paratge natural del Desert de les Palmes

Autors: Lourdes Julián, Enric Barrachina

Edita: Diputació de Castelló

En aquest llibre es presenta un excel·lent estudi dels artròpodes que habiten al Desert de les Palmes, fruit del qual s'arriba a una exhaustiva recopilació de dades faunístiques i ecològiques de la zona.

L'estudi es va fer agafant cinc zones definides, el Barranc del Desert, la Masia del Saladó, la Font

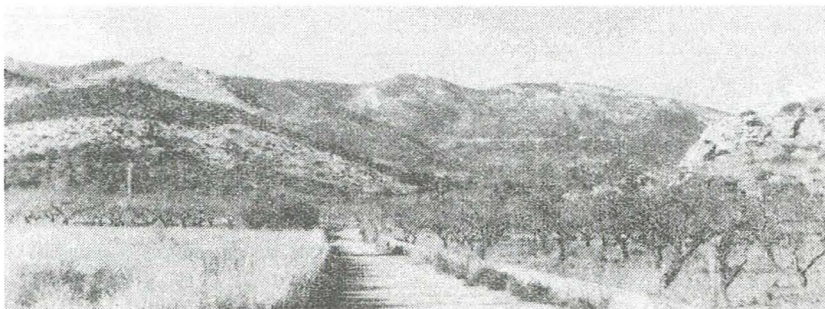
de Sant Josep, el Pinar i la Rambla de la Magdalena.

El llibre té gran quantitat d'imatges (fotos i làmines) explicatives amb les seues fitxes corresponents, on apareixen tots els trets més importants de les diferents espècies capturades.

El llibre consta de gran quantitat d'imatges explicatives amb les seues fitxes corresponents, on apareixen tots els trets més importants de les diferents espècies capturades.

Aquest estudi s'ha realitzat incloent un total de tres grans grups, la classe dels insectes, la dels aràcnids, i el grup dels miriàpodes. El grup dels insectes és el que més estudiat ha estat.

La conclusió que es pot extreure, veient la gran riquesa d'espècies observades, és que la zona del desert de les Palmes té una població d'insectes abundant, bastant rica i diversificada, encara que també s'han trobat altres ordres diferents, però no tan abundantment.



Bar restaurante Berná

Dr. Ferran, 7

Auto Escuela DALMAU

Miguel Dalmau Ibáñez
Ma. Dolores Bayarri Ramón

Seguros Generales

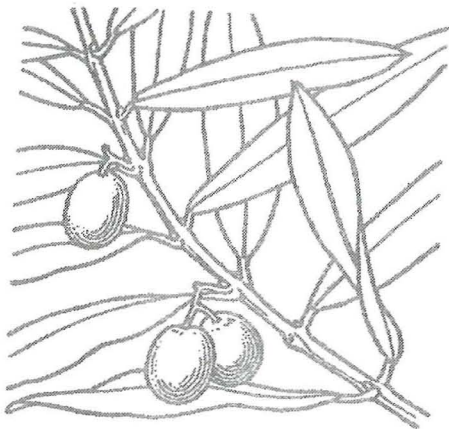
C/ Alcalà de Xivert, 5
Tel. 47 19 04

12580 Benicarló

la nostra botànica

JMASCLANS

Olivera (Ólea europaea)



L'olivera és l'arbre cultivat i s'anomena ullastre l'arbre en estat salvatge. L'oliva n'és el fruit.

En tots dos casos branques i fulles oposades; fulles rígides, enteres, lanceolades, tot l'any verdes; cara superior de la fulla d'un verd grisenc; cara inferior esblanqueïda; flors blanques, petites, agrupades formant ramells drets que esclaten de maig a juny.

L'olivera és molt cultivada a gairebé tota la regió mediterrània i principalment a les contrades temperades del sud d'Espanya.

Del fruit s'obté l'oli d'oliva.

llibres

ECOLOGIA DE LA VIDA COTIDIANA

VARIS AUTORS CALENTA EDITORIAL 165 PAG.

Aquest llibre és un manual per a aquells que estan preocupats pels problemes ambientals, i volen saber de quina manera les seues accions diàries poden perjudicar menys l'entorn.

Aquest manual parteix de la nostra realitat i ens dona una informació pròxima i força interessant

A diferència de la majoria de manuals d'aquest tipus, no és una traducció adaptada, amb les dades d'aquí. Parteix de la nostra realitat i ens dona una informació pròxima i força interessant.

A més de donar-nos consells sobre les actituds que cal adoptar en els nostres hàbits quotidians, ens introdueix en el coneixement de la problemàtica i gestió ambiental, animant-nos a col·laborar en la millora del nostre entorn.

el futur del present

ALVAR ANYÓ

L'Europa que ve

L'evolució de la nostra societat ha forçat els estats membres de la vella Europa a ajuntar-se en un projecte comú. D'una banda per a defensar els seus interessos comuns, - econòmics i culturals, principalment - front a les altres potències. D'altra, per a eliminar barreres innecessàries que impedisquen un desenvolupament intern, i així poder potenciar un futur comú, front a la resta del món.

Aquests dos propòsits que, en principi, tots podem assumir com a beneficiosos, són massa generals i ambigus. Però en definitiva són els que han motivat que Europa s'organitze com un nou estat d'estats. En conseqüència ens trobem en una nova administració que, com les altres, condiona la nostra vida diària, encara que no sapiguem ben bé com funciona això de la Unió Europea, ni coneguem el nom dels nostres representants legals. Les decisions preses a Brussel·les poden afectar-nos més que qualsevol altra del nostre ajuntament. - Gràcies a aquesta circumstància anem avançant en les polítiques i la gestió ambientals.-

Fora bó que li donarem una mica més d'importància a tot allò que es cou a la Unió Europea, perquè és dins d'aquest nou àmbit que s'està forjant el nostre futur

Per això fora bó que li donarem una mica més d'importància a tot allò que es cou a nivell de la Unió Europea, perquè en definitiva és dins d'aquest nou àmbit que s'està forjant el nostre futur.

Llibreria • Papereria • Copisteria GREVOL Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions Còpies Color Consumibles de la marca d'impressores HP Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

ESTELLER IMPORT Audi Volkswagen Benicarló 47 17 08 Vinaròs 40 07 68

AUTO ESTELLER SEAT Benicarló 47 17 08 Vinaròs 40 07 68

de diumenge a diumenge

✍ JAVIER ARES

El Benicarló empata a un al camp del Benaguasil

Gairebé fa quatre hores que s'ha acabat l'actuació de "El último de la fila". Confesso que no he ingerit cap quantitat significativa de beguda amb contingut etílic, però uns veïns meus del concert s'han passat tota l'estona fumant porros i ara em trobo marejat com un allioli. Estic cruspint-me una paperina de xurros davant d'un monument faller; tracto d'esbrinar el missatge de tota aquella munió de ninots: es veu un campanar - que la meua nebulosa mental encara em permet saber que és el de Borriana ¿?-, una testa descomunal de dona benicarlanda -és a dir, de fallera- i un altre cabot amb cara de gatolí vestit de torrentí -cosa també molt benicarlanda-. Vull llegir algun dels paperets que acompanyen les estrafolàries estàtues i no n'entenc cap, no sé si perquè vaig col·locat o perquè estan escrits amb brotxes de la fàbrica de Lizondo. En eixes cabòries que em sento tres cops a l'espatlla que em tornen a la meua condició de mortal, esglaiat, em giro, i veig les somrients faccions de la directora de *La Veu*. La dona em recorda que per a demà a primera hora vol la crònica del partit del Benicarló. Del Benicarló, què és el Benicarló? Que ha jugat aquesta setmana?, si són falles, com ha de jugar? No em valen les excuses, la seua mirada em fa saber que estic perdut, que alguna cosa hauré de fer. Molt comprensiva em diu que escriga quatre ratlles, que ja acabaran d'omplir la pàgina amb alguna publicitat. Li ho agraeixo besant-li la mà i fent-li una genuflexió que em fa rodolar pel terra en companyia dels quatre xurros que em quedaven. Patètic, ho reconec.

Amb dignitat m'he refet. He plegat la paperina, n'he espolsat el sucre i amb el meu bicristal em deixo caure damunt la vorera disposat a esborrallar alguna cosa, el que siga. A uns cinquanta metres veig venir, amb cara de fotesa, la meua salvació; és tracta d'A.P., l'home que ho sap tot del Benicarló. El crido i ve rient-se'n. *Xe, que ahir va jugar el Benicarló?* M'ho confirma amb el cap. Em poso a plorar i caic en la raó que té el de la columna

del costat quan diu que no és ecològic que jo utilitze aquesta pàgina. Em sento el més menyspreable dels éssers de la terrenals. *I què, com van quedar?* A.P. alça els dits índexs de les dues mans. Un altre empat a un.

Ara passa pel meu costat un senyor barbut vestit amb una brusa negra i un mocador verd al coll i es posa a tocar el bombo a la manera de la Setmana Santa del Baix Aragó. Aquest soroll m'ha fet revifar i passar la gatera de sobte. En això que puc distingir la figura venerable d'un amic de mon sogre, el tio C., que va estar a Benaguasil per veure el partit. L'home em fa saber que primer va marcar Adell, el de sempre, i que després els jugadors benicarlandos es van relaxar massa; els valencians es van tirar a l'atac i tan sols les bones intervencions de León van evitar als nostres una merescuda derrota. M'assegura l'amic de mon sogre que en podem estar satisfets amb el puntet. Vaja, vaja.

Amb el meu paper tacat d'oli i tinta segueixo buscant informació. Al bellmig de la gentada que hi ha al carrer del vici em penso que veig a J.A.P., el preparador físic del Benicarló. Aquest m'ho acabarà de solucionar. Em diu que el Vilamarxant ha guanyat per 1-4 al camp de l'Alboraia i que per tant ja tan sols està a un punt nostre. El Betxí també ha reduït distàncies i qualsevol dia també ens tocarà els quinze diners. Si el Benicarló vol jugar la promoció d'ascens no n'hi haurà prou amb guanyar a casa i esgarrapar algun punt fora; s'ha de buscar la victòria a tots els partits, sense excepció.

El proper diumenge ens visitarà el Puçol, que aquesta setmana va aconseguir empatar a casa del líder. Confio que el Benicarló es faça amb els tres punts i que aquest partit siga el de l'enlairament definitiu. Serà als tres quarts de cinc al Municipal de la Carxofa.

Sent les 6 A.M. del dia 19 de març de 1.996 faig solemne entrega d'aquest manuscrit greixós a la senyora Directora i me'n vaig amb uns amics a fer un glopet perquè ja tinc altra vegada la gola eixuta...

en off-side

✍ CADUFERO

Tradicionals

Tan certa com és l'afirmació "*Benicarló tiene ribetes falleros*", és innegable que les falles són les festes més tradicionals del nostre poble i les més lligades al futbol local. La primera i més premonitòria de les coincidències és la que ens dóna el diccionari: ambdues comencen amb el fonema fricatiu làbio-dental sord /f/. L'argument té un pes específic realment important (J.V.F. dixit) i no exempt d'una lògica impressionant.

Les coincidències són múltiples i la relació de valenciania de totes dues manifestacions lúdiques és inqüestionable. No podem oblidar que requereixen unes bones fonts d'ingressos, les despeses solen ésser quantioses i sagnants. Els components de les respectives comissions o directives es trenquen la closca i la butxaca per tal d'aconseguir els objectius marcats: uns pujar l'equip de categoria i els altres aconseguir l'insuperable honor d'assolir el "*premio a la mejor faya*".

Hi ha però més punts de trobada. És molt significatiu el fet que els mateixos que un diumenge escriuen de futbol en sendemà ho fan de falles sense solució de continuïtat. Es passen d'un tema a l'altre amb la seguretat que dóna el tenir sang fallera corrent per les venes. Amb la mateixa infal·lible autoritat critiquen la decisió d'un àrbitre com el "*fallo*" de l'expert i docte jurat qualificador de la "*Junta Central Fallera*". Parlen de tan bé o tan malament com s'ha cremat un "*monumento fallero*" de l'errori plantejament que ha fet l'entrenador, de la desorganització de la "*cabalgata del ninot*" com de la inoportunitat d'un canvi.

No podem oblidar l'apoteòsic ambient que es viu al Camp els diumenges fallers, amb coets, xarangues i bombos. Aquests dies el món faller es fon amb el futbol amb una germanor gens habitual en altres àmbits de la vida local. Tota aquesta xerinola aconseguix acovardir l'equip contrari que es veu acorralat no només pels jugadors sinó per l'insuportable ambient que s'hi viu. Encara recordo aquelles matinals de "futbol-falles" en què li tocava jugar al nostre C.D. Benicarló contra el Vinaròs C.F. (equip que per ara s'arrossega per eixos camps de terra de la primera regional).

No acabariem mai explicant tots els punts de contacte entre aquestes dues manifestacions de la sensibilitat popular benicarlanda. Valguen aquestes quatre ratlles perquè quede constància del nostre "*sincero homenaje y rendida pleitesia*" cap a les falles, autèntica essència del nostre ser i sentir.

bàsquet

L'equip cadet masculí es proclama campió provincial

✍️ ALEX GOZALBO

El C.B.Benicarló sempre ha destacat pel treball que realitza amb la gent més jove. Per això any darrere any els èxits apareixen sense esgotar-se. En aquesta ocasió l'equip cadet masculí s'ha proclamat campió provincial passant a disputar la següent fase autonòmica.

El C.B.Benicarló sempre ha destacat pel treball que realitza amb la gent més jove

Santiago Senar, entrenador local, va afirmar que es mostrava "il·lusionat i satisfet amb la feina dels xics", i que ara intentarà donar la sorpresa en front els potents equips valencians.



Sant Josep no fa miracles

✍️ ALEX GOZALBO

Esperàvem amb impaciència (i impotència) l'arribada de les falles, però Sant Josep ja no fa miracles.

El C.B.Benicarló va tornar a fer el ridícul més espantós davant el seu públic i va regalar el partit al Xirivella. L'equip local és com una falla, tothom se'n riu d'ell i al final sempre finalitza cremat.

El que més mal fa, però, no és la victòria de l'equip visitant, el Xirivella, sinó l'actitud passiva de diversos veterans de l'equip

La primera part va ser un plat dolent de llentilles, no

s'acabava mai. El mal joc dels dos equips va permetre al públic recuperar la son perduda. Amb un marcador propi d'un partit d'hanbol es va donar per finalitzada la primera part però el pitjor encara estava per arribar.

Un parcial de 17-0 favorable al conjunt visitant va iniciar la segona part. El canvi d'un desastrós Andrés pel jove Eloi no va servir per millorar la imatge i Josep Llorach, entrenador local, no va trobar la fórmula màgica per arreglar el marcador.

El que més mal fa, però, no és la victòria del Xirivella, sinó l'actitud passiva de diversos veterans de l'equip com Manolo i Lara, més pendents de la gresca que del partit.

Els àrbitres castellonencs contra el C.B.Mobel Record Benicarló

✍️ J.M. CORNELLES "MONCHO"

Fitxa tècnica: 22a jornada
Equips: C.B.Mobel Record - Sedis Cadi
Resultat: 52 - 71 (22-34)
Anotadores pel Mobel Record: Mar (1), Pepita (12), Mónica (14), Ester (7), Núria (5), Ana (13), Montse i Celia

Aquesta setmana un altre cop el C.B.Mobel Record va tornar a lluitar damunt del parquet contra dos rivals a la vegada: l'equip contrari i els àrbitres; però aquest cop no va succeir com la setmana passada (on la força de les jugadores benicarlandes va poder més que els àrbitres i van acabar guanyant) sinó que els àrbitres van sortir molt fort i van deixar molt prompte el Mobel Record fora de combat.

Esperem que canvie aquesta situació de cara a l'any que ve i que els àrbitres s'agafen els partits d'una manera seriosa, perquè fins ara només vénen a "passar el rato" i a furtar-nos els diners.

Referit al partit hi ha poca cosa a dir, un Sedis Cadi que amb l'ajuda dels àrbitres va poder mantenir fins al final una diferència de 10 o 12 punts que havien aconseguit als primers minuts del partit i un equip benicarlondo que per més que ho intentava no podia baixar de la barrera dels 8 punts. Al final la victòria clara, però no merescuda del Sedis Cadi, fa que l'equip del nostre poble haja d'esperar un altre partit per aconseguir la tercera victòria de l'any

La Veu de Benicarló
El setmanari. No n'hi ha d'altre

cristal - 1, s.l.

Alumínios
 Persianas
 Cristales

Ángel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 bajos
 Teléfono y Fax 964 / 47 11 67 12500 BENICARLÓ (Castellón)

la claca

La teulada

✍ ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

Començar a construir la casa per la teulada". Aquesta dita popular resumeix de forma clara i alligadora la situació de diversos equips del nostre poble.

Tenir cura de l'esport de base és imprescindible

En un principi pot semblar que les coses funcionen bé, però amb el temps (per molt bonica que siga) una teulada no pot continuar sense recolçar-se en alguns pilars, sempre molestos però necessaris. Queda clar, doncs, que per fer un camí llarg s'ha de comptar amb una estructura seriosa i una quantitat important de gent jove al darrere. Tenir cura de l'esport de base és imprescindible, ja que si primer

no se sembla, després és difícil obtenir beneficis.

Benicarló està ple d'exemples. Les xiques del bàsquet estan patint ara les conseqüències. El relleu no arriba. Tots els esforços es van abocar sobre l'equip de primera divisió, oblidant la resta d'equips. La situació actual és decebedora i les poques xiques joves amb qualitat no troben els diferents esglaons per muntar fins a dalt.

Les xiques del bàsquet estan patint ara les conseqüències. El relleu no arriba

El Proyastec (molts l'anomenen "pollastret" pel poc temps que tardarà en rostir-se) i els Tifon's en són dos exem-

ples més. El seu esforç és molt lloable, però s'han d'espavilar, i encara estan a temps de treballar amb la gent més jove. Si no ho fan, d'ací un temps tindrem una teulada més a terra. Potenciem l'esport base i pressionem la regidoria d'esports per tal d'aconseguir sortir guanyant tots.

Invertim en els jugadors del futur estalviant molts diners.

L'estaca

Les goteres del pavelló. Continuen els problemes amb el sostre del recinte esportiu, això sí: tenim megafonia. Esperem i no desesperem



més ràdio

EMISSORA MUNICIPAL BENICARLÓ

Anunciar-te a La Veu
només et costarà
400 pessetes

Bar Madeira

- Bocatas
- Tapas
- Sandwiches
- Hamburguesas...

Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló



MENDEZ NUÑEZ, 85
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
12580-BENICARLO
(CASTELLÓN)

La Veu
el setmanari
no n'hi ha
d'altre

Golosinas Melania

DETALLES:

- Bodas
- Comuniones
- Bautizos
- Bolsas para cumpleaños
- Variedad en surtidos

Dr. Ferran 10 Benicarló

Passa La Veu

MOT ENCREUAT Núm. 30 • per Francesc Anyó

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

HORIZONTALS:

1. Lloc a propòsit per a aparcar un vehicle. 2. Vogar. Enllaçàveu. 3. Malvolences persistents. 4. Saquet per a guardar tota mena d'objectes, recipient flexible. Parlo sense substància pel sol gust de parlar, fora de propòsit. 5. Per on ens ix el sol. Les quatre lletres que fan tres. A. 6. S. Poses seré. 7. Altitud d'un punt geogràfic. Ha contret matrimoni. 8. Estellen. Orgull, tarannà altiu i arrogant. 9. Matrícula. Brutes de sang. 10. Total o parcial concordança entre dos o més mots a partir de l'última vocal accentuada, especialment emprada per a obtenir terminacions iguals o semblants entre dos o més versos. Determine que cal rebaixar del pes brut d'una mercaderia per a obtenir el pes net. A. 11. Estrenaràs. Mancat de finor.

VERTICALS:

1. Àrab. Menjar que no és cuit. 2. Causa molt treball. En un desert, illots de conreus i de poblaments sedentaris, determinats per l'existència d'aigua. 3. Lligams afectuosos. Aigua. 4. Diumenge 31 de març de 1996. Sacsejar. 5. Habitants de Croàcia. La nota. A. 6. A. S. Fa poc que han sigut fets. 7. A Algemesí, comparsa que participa en la processó de la festivitat de la Mare de Déu de la Salut que segons els entesos és la mare de tots els castells. 8. Acords, pactes polítics. Privat de la vista. 9. Fer el niu. Sensació penosa que indica la proximitat del vòmit. 10. Poliedre de quatre cares. S. 11. Gasto. Agitat brusquement.

LES SOLUCIONS DE L'ANTERIOR:

HORIZONTALS: 1. Escolans. Re. 2. Faula. Autos. 3. Intermitent. 4. Mas. Sexuada. 5. Èter. Certa. 6. Ro. Apamar. S. 7. Remunerada. 8. Cim. Nin. raL. 9. R. Edicte. Ta. 10. Astora. Frau. 11. Sesta. Paors.
VERTICALS: 1. Efimer. Cras. 2. Sanatori. Se. 3. custE. Emets. 4. Olé. Ram. Dot. 5. Lars. Punirà. 6. A. Mecànica. 7. Naixement. P. 8. Suturar. Efa. 9. Teatral. Ro. 10. Ronda. Datar. 11. Està. Saraus.

ACTIVITATS DEL CENTRE EXCURSIONISTA XIRUCA

Diumenge 17 de març: Escalada esportiva (lloc a determinar) i marxa senderista fallera.

Els interessats podeu passar pel Casal Municipal de Benicarló, Sala 13 a les 22h.

EXPOSICIÓ I CERTAMEN DE PRIMAVERA

Pintura catalana segles XIX-XX. Galeria d'art Le Nain. Inauguració divendres 23 de març a les 20,00h. fins el 28 d'abril.

EXPOSICIÓ DE CARTELLS I MOTIUS DE SETMANA SANTA

La Junta Local de Setmana Santa organitza aquesta exposició a la Caixa Rural de Benicarló

IX MOSTRA LITERÀRIA DEL BAIX MAESTRAT

* Dissabte 23 de març, a les 20,00h. Sala d'Actes IFP de Benicarló: **Taula Rodona El Teatre Ara**, intervindran: Mercè Sarrias (Autora teatral), Cristina Garcia (Actriu) i Carles Montoliu (Actor).

* Dimecres 27 de març, a les 20,00h. Sala d'Actes IFP de Benicarló: **Conferència i lectura poètica** de Lluís Alpera (poeta i crític)

* Divendres 29 de març, a les 20,00h. Sala d'Actes IFP de Benicarló: **Conferència: Literatura i televisió: a propòsit de novel·les i telenovel·les** a càrrec de Jaume Cabré

ASSOCIACIÓ D'ANTICS ALUMNES

LA SALLE BENICARLÓ

Diumenge 24 de març, a les 10h., acollida de nous membres per a la Banda de "Bombos y Tambores" i benedicció del seu instrumental i de les "Vestas" dels nous cofreres als locals de l'associació A les 12h. VINO Espanyol

A les 13h. apertura de la III Exposició de Setmana Santa de Benicarló.

NI CREIX NI MEIX

✍️ JOAN GREGORI ALBIOL

Arxiu del Corpus Christi
R-27.225

El veïnat estava alerta. Ja feia dies que en Cosme Garnet, pagès, no visitava les heretats ni participava, al vespre, de l'hora calma a la fresca, davant la casa. Sort que els cunyats se n'havien fet càrrec d'acabar la sega i esventar el blat. Devia estar a la mort, van pensar en veure arribar a la casa Don Miquel Manero d'Ortís, el senyor notari. Sabien que aquella gran ploma d'oca, tan mostosa, que duia premsada entre les pàgines del llibre, era la que enregistrava, des de feia tres anys, els darrers testaments i últimes voluntats dels peniscolans. Catalina, la muller, va disposar per a l'escrivà la millor cadira de la casa vora el llit del malalt i, amb els fills i les filles, va abandonar la cambra.

El dia 8 de juliol de 1553 va ordenar testament en Cosme Garnet, pagès, veí de la vila de Paníscola,

El dia 8 de juliol de 1553 va ordenar testament en Cosme Garnet, pagès, veí de la vila de Paníscola, malalt de malaltia de la qual temia morir emperò, com exigia la llei, en son *bon seny, ferma loquela, clara e manifesta*. La fórmula protocolària del document imposava algunes reflexions sobre la precarietat de la vida terrenal, la certesa de la mort i la salvació que hom esperava atènyer, però el testador, home pràctic i sorrut, i el notari van acordar d'anar per feina i passar de continent a les disposicions. Així doncs, després que hagué encomanat l'ànima a Déu i demanats els sagraments de postimeries, Garnet va elegir marmessors i de la seua ànima *exemidors* en Joan i en Pere Serrat. Els seus cunyats quedaven comissionats que l'ànima del testador no marxàs cap a l'etern amb el llast de cap deute que li pogués torbar el descans.

Reconciliat amb els homes, Garnet va dictar tot allò relatiu al soterrament, a les obres pies i a les misses que volia en sufragi per la seua ànima. Va ordenar ser enterrat amb els seus pares, al vas que aquells havien fet construir a l'església de Maria Hermitana encara gòtica i si no va incórrer en els extrems que havia blasmat el roterdamès (*Elogi de la follia*, XLI) va ser tan sols perquè la modèstia de la parròquia no ho permetia. Tanmateix, el sepeli hi degué ser sonat: *e vull e mané que al meu cors sia donada eclesiàstica sepultura ab tots los preveres e beneficiats de la sglésia de dita vila e que aquell dia tots diguen missa e que m sien dites misses de ters dia e de cap d'any bé e honradament a coneguda de dits marmessors*.

Els dits marmessors sabien bé que el repòs etern del moribund depenia tant d'ell mateix com de la diligència dels qui, en vida, havien de fer complir les disposicions del testa-

ment. Per això cap hereu no gosaria d'ignorar els censos pro anima amb què el testador gravava el patrimoni familiar i en Cosme, a qui les coses havien anat bé, podia mostrar-se generós: *Item deixé al clero de la dita sglésia de la vila de Paníscola sinch liures o sis liures moneda reals de València o lo que serà menester per a que quiscun any perpetualment cante un aniversari ab diaca e sotsdiaca e missa cantada per les ànimes de mon pare e mare e mia la vespra de la verge Maria de agost Item deixé e vull que per los preveres de la dita sglésia de Paníscola me sien dites les trenta misses de sent Amador (...)*. Les quals misses era acostumat de celebrar en dies seguits. Endemés, encara va deixar sous i diners al bací de la lluminària major, al de les ànimes del purgatori i a la Verge Maria de Gràcia.

Cap hereu no gosaria d'ignorar els censos *pro anima* amb què el testador gravava el patrimoni familiar

De cara als vius, va dotar el casament de les dues filles del matrimoni, Margarida i Helisabet, amb cinquanta lliures per a cadascuna, però amb el dret de testar-ne tan sol dotze si de cas morien sense fills legítims i naturals, i instituí hereus universals en parts iguals els seus fills Cosme i Pere. Finalment, va establir una línia successòria adequada en cas de mort prematura dels hereus que acabava en els descendents de sa germana Monserrada Garneta i n'Arnau Fresquet amb la modificació següent: *que la dita na Catalina, muller mia, sia usufrutuària de tots mos béns tot lo temps de sa vida essent muler mia*.

El dia set de febrer de 1554, als deu de la mort d'en Cosme Garnet, la família i els senyors en Joan Albiol, en Jaume Nicolau i en Jeroni Nicolau, testimonis i veïns de la dita vila, es van reunir *en la casa e habitació a hon ell habitava (...)* *justats e requirents* per a procedir a la lectura del testament.